

Să-i pui tu titlu

Maresalmusca

Nu mă atinge iar, mințeari,
mușcând cuvintele de gât până la sânge,
dar știi și tu că ceea ce ajunge
la mine în urechi e ce-ți doreai
și ceea ce privirea vorbele-ți înfrânge.

Mi-am ascuțit în flori de câmp de mac
toți dinții neschimbați de lapte
și am mușcat adânc cu ei din noapte
din gâtul-i, înfometat precum un brac,
lăsând cuvintele să le înghiți aproape moarte.

De botu-mi umed, ca de-un bici
atârnă șoapte sfâșiate
în timp ce îmi săpai pe spate
cu unghiile morminte mici.